

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е едно было медисидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ было медисидіе. Спомоществованіе-та трѣбва всякога да сѣ предплати и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ пощенскы тѣмбры (пулове), Нѣмскы, Прускы, Русскы и Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 1 ЮНІЙ 1878.

Брой 22.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстїямы на онѣзи отъ спомоществователѣ-тъ си които ни сѣ предплатили само за 6 мѣсеца че врьме-то на тѣхны-тъ спомоществованія сѣ свръшва на край-тъ на Юнѣ, и че ный не ще можемъ да имъ пращамъ вѣстїицы-тъ имъ слѣдъ това врьме ако не ни предплатятъ и за други-тъ 6 мѣсеца на годинъ-тъж.

Цѣна-та за 6-тъ мѣсеца ще бже три четвърти отъ было медисидіе. Кайме не ни е прието.

“ДЪ ТИ, СМЪРТЕ, ЖИЛО-ТО?” (1)

2.

Въ първый-тъ си членъ ный изложихъ мы нѣкои отъ причины-тъ за които хора-та толкова много сѣ боѣтъ отъ смърть-тъ, и ако да нѣмаше други освѣнъ онѣзи които споменѣхъмы вече, тѣ щѣхъ да бждѣтъ доста за тѣхъ да сѣ боѣтъ отъ такъвъ единъ непріятель. Има обаче друга една и още по-гольма причина зашто хора-та да сѣ боѣтъ отъ него: той е взорженъ сѣ едно жилило. Той на-истинѣ нашествува жилища-та ни, лишава ны отъ обичливы-тъ ни, и ни отнема притязанія-та, но тѣзи лишения и опустошенія не съставляватъ негово-то жилило. Жило-то на смърть-тъ е *грьхъ-та*, и това жилило е което исполня сѣрдца-та на хора-та съ ужасъ. Хора-та не сѣ боѣтъ толкова много отъ силѣ-тъ на смърть-тъ колкото отъ силѣ-тъ на Оногова въ рѣцѣ-тъ на когото смърть-та ны прѣдава. Хора-та не сѣ смущаватъ толкова много отъ внезапно-то появленіе на смърть-тъ, колкото отъ свое-то съзнаніе че тѣ не сѣ приготвени да стоѣтъ прѣдъ Оногова, въ присѣтствіе-то на когото смърть-та ги призовава. Тѣ не сѣ боѣтъ толкова много отъ загубѣ-тъ на земленный-тъ си имотъ колкото отъ наслѣдіе-то което единъ праведенъ сждѣ ще имъ назначи въ бждѣще-то. За тѣхъ не е толкова мжно да сѣ раздѣлятъ отъ земны-тъ си пріятелѣ, колкото да посрѣщнатъ Бога, да стоѣтъ прѣдъ неговый-тъ прѣстолъ, да гледатъ славѣ-тъ му и да слушатъ гласъ-тъ му като имъ говори.

Смърть-та е за насъ най-ужасный-тъ непріятель, защото ный съзнаваме че сѣмъ грѣшны. Ако да не бѣхмы грѣшныци, смърть-та колкото могущественна и да е, ный можехмы да ѣмъ посрѣщнемъ безъ страхъ. Ако да не бѣхмы грѣшныци, смърть-та колкото доло и да ны свали, ный щѣхмы пакъ да станемъ: тя не можаше съвѣмъ да ны погуби. Ако да не бѣше наше-то съзнаніе на грѣхъ-тъ, ный нѣмахмы нуждѣ да сѣ смущаваме отъ нашествія-та на този непріятель, защото той не бы можилъ да ны ограби. Той можаше да сполучи да отнеме отъ рѣцѣ-тъ ни нѣкои нѣща които ный цѣнимъ високо, но вопрѣки това той не бы можилъ да ны лиши отъ най-драгоцѣнны-

тъ ни съкровища. Ако да не бѣхмы грѣшныци, той не можаше да опустоши жилища-та ни, нито да откъсене, освѣнъ за малко врьме, нѣкои отъ онѣзи врьзки чрѣзъ които Съзатель-тъ ны сѣ свързалъ съ обичливы-тъ ни. Въ такъвъ случай той можаше да ны нападеа когато и дѣто обичаше, и да ны удри толкова често колкото щѣше, но вѣчно на-праздно, защото тогава той не бы ималъ никакво жилило. Когато, обаче, той е въ орженъ съ онова жилило, ный трѣбва да сѣ боимъ отъ негово-то нападеніе; ный нѣмашмы силѣ съ които да му противостопимъ: ный сѣмъ вече като мъртвы хора. Защото сега частъ-тъ приближава когато ще туримъ настранѣ маскѣ-тъ които сѣмъ навикнѣли да носимъ. За много годины ный сѣмъ показвали на подобны-тъ си за други, а не за каквы-то дѣйствително сѣмъ были. Ный сѣмъ сѣмъ грызли да изразяваме на други-тъ само по-добры-тъ отъ наши-тъ мысли и чувства и да прѣдставямы на свѣтъ-тъ само по-похвалны-тъ чѣрты на характера си. Много притворны добродѣтели сѣмъ показали за сѣщинеки, и много лѣжливы благоволенія за истинскы. Ный сѣмъ обичали да покажемъ на свѣтъ-тъ добры-тъ дѣла които сѣмъ извършили, но сѣмъ скрили истинскы-тъ побужденія които ны сѣмъ накарали да ги извършимъ. Ный сѣмъ научили устны-тъ си да не изразяватъ искренно желанія-та и намѣренія-та на сѣрдце-то, но сега тѣ ще открѣятъ вѣнчы-тъ ни тайны мысли и расположенія. Врьме-то за притруваніе сѣмъ минало: ный ще туримъ настранѣ маскѣ-тъ които сѣмъ носили, и ще напущемъ различны-тъ роли които сѣмъ играли. Смърть-та въ конечно-то си нападеніе пробива маскѣ-тъ ни, отнема притворство-то ни, показва на свѣтъ-тъ вѣнчы-тъ ни лѣжливы притязанія (претенціи), и истинный-тъ ни характеръ сѣ открѣва на вѣнчкы. Тогава ще стане явно какви хора сѣмъ были и какви сѣмъ сега. Тогава ще стане явно как-во сѣмъ направили точно, и зашто сѣмъ го направили, каква цѣль гонимъ точно, и причины-тъ зашто ѣмъ гонимъ. Тогава всяко лѣжливо притязаніе ще сѣ изложи, и всяко лицемѣрно дѣло ще сѣ яви както сѣ е; и отъ такова едно откровеніе на нашия характеръ ный сѣ боимъ, ный не сѣмъ приготвени за него, и ный не можемъ да го търпимъ. Ный даже треперимъ прѣдъ мысль-тъ на такова едно съвършенно изложение на вѣнчы-тъ ни тайны мысли и чувствованія, и сѣ боимъ отъ приближаваніе-то на онзи непріятель който ще ны принуди да го направимъ.

Освѣнъ това, този непріятель ны принуждава да мѣримъ вѣнчы-тъ си дѣла и думы съ единъ истинѣ мѣркѣ. Съ единъ ударъ той разваля вѣнчы-тъ лѣжливы мѣркы, които свѣтска-та мѣдрость е измыслила. Той отхвърля вѣн-

чы-тъ правила които хора-та сѣмъ измыслили за да оправдаѣтъ политикѣ-тъ си; той распрѣсва вѣнчы-тъ законы и учрежденія основаны на неправдѣ, и съвършенно съснѣва всяко лѣжливо притѣжище кѣмъ което хора-та сѣмъ навикнѣли да бѣгатъ. Смърть-та въвежда хора-та въ Дворѣ-тъ на Истинѣ-тъ: тѣ нѣмъ зашто да сѣ боѣтъ да влѣзѣтъ въ свѣщенѣ-тъ му прѣградѣ. Смърть-та принуждава хора-та да стѣпятъ на вѣнчы-тъ на правосѣдіе-то, и ги поставя въ истинѣ-тъ теглилъ: тѣ нѣмъ зашто да сѣ боѣтъ отъ този непытъ. Тя принуждава хора-та да стоѣтъ прѣдъ Оногова отъ волѣ-тъ на когото зависѣ тѣхно-то бждѣщо назначеніе, прѣдъ Оногова който “испытѣва сѣрдца-та и вѣтрѣшности-тъ на чловѣцы-тъ,” прѣдъ Оногова който никога не сѣмъ мамѣ отъ лѣжливы притязанія, който никога не пріема притворно-то за сѣщинеко, лѣжливото за истинно, и който никога не пріема за истинны ученицы онѣзи които исповѣдватъ само име-то му безъ да исплнѣватъ волѣ-тъ му.

Ако смърть-та прави вѣнчко това, кой може да ѣмъ прѣзира или да гледа на приближаваніе-то ѣ съ равнодушіе? Тогава за кого нѣмъ тя жилило? Но ето тѣка иде единъ който тържественно възкли-цава: “Дѣ ти, смърте, жилило-то?” Кой е този който сѣмъ провиква така възхитително прѣдъ този непріятель и сѣмъ показва безстрахливъ отъ него? Кой е той; и отдѣ е негово-та смѣлость?

“ОТХОЖДАНІЕ НА ПѢТЬ-ТЪ СИ РАДОСТЕНЪ.” (1)

Тѣй сѣмъ казва за единъ скопецъ на Кандакѣ Еѣіонскѣ. И зашто отхождаше той радостенъ по пѣть-тъ си? За това ли зашто отхождаше като князь съ царскы почести? Наистинѣ, той “бѣше надъ вѣнчѣ-тъ царичинѣ хазинѣ,” и безъ съмнѣніе той е ималъ на свое расположеніе голѣмо богатство и голѣмѣ власть; но какъ тѣзи не бѣхъ нѣща-та за които той сѣмъ радваше.

Като сѣмъ връщаше отъ Іерусалимъ, дѣто бѣ ходѣлъ на поклоненіе, той, сѣдѣщъ на колесницѣ-тъ си, четеше книгѣ-тъ на пророка Ісаѣя. По заповѣдъ Божіѣ, апостолъ Филиппъ посрѣщѣхъ този велможа и му разсѣни значеніе-то на Писаніе-то което той прочиташе. Въ онова мѣсто пророкъ-тъ казва: “Както агне водено на закланіе, и както овца прѣдъ стригачѣ-тъ си безгласна, така не отвори уста-та ѣ. Чрѣзъ угнѣтеніе и сждѣжъ быде грациѣ; а за родъ-тъ му кой ще повѣстѣуе? защото сѣмъ отѣче отъ земѣ-тъ на живы-тъ.”

Тѣзи думы бѣхъ-тъмны на скопецъ-тъ и той не можеше да разбере значеніе-то имъ, и като жельеше да узнае за ко-го сѣмъ говори, той казана Филиппа: “Ка-

жи ми, моѣжъ ти сѣ, за кого казува това пророкъ-тъ? Честитъ, наистинѣ бѣ онзи велможа зашто той сѣмъ отнесе за изясненіе до чловѣкъ-тъ който нарочно бѣ пратенъ при него отъ Бога. “А Филиппъ отвори уста, и паченѣ отъ това писаніе, та му благовѣсти Іисуса.” Той му проповѣда че Іисусъ Христосъ е Сынъ Божій и Спаситель на изгубены-тъ сынове Адамовы.

Сѣме-то на истинѣ-тъ наидѣ на добръ земѣ, на земѣ приготвенѣ да го пріеме и да даде плодъ. Чрѣзъ Божіѣ-тъ благодать, скопецъ-тъ изведѣхъ и искренно повѣрува въ Іисуса Христа, и бѣ готовъ да повѣда вѣрѣ-тъ си, което и направѣ като сѣмъ крѣсти въ име-то на Спасителя. Това бѣше едно честитѣ събытіе въ животъ-тъ на онзи велможа, и сѣрдце-то му сѣмъ прѣпѣлѣнаше съ радость. Той не можеше да не отхожда “на пѣть-тъ си радостенъ.”

И зашто да не сѣмъ радва тѣй сѣмъ всякой некрепенъ Христїанинъ? Вѣнчы-тъ некрепни Христїани вѣруватъ въ Іисуса Христа както онзи велможа. Грѣхове-тъ имъ сѣмъ были измыти и простени чрѣзъ неговѣ-тъ драгоцѣнѣ кръвь. Чрѣзъ него тѣ сѣмъ оправдани прѣдъ Бога, и той е тѣхенъ примиренъ Пріятель и Отецъ. И сега, като вѣрѣватъ въ пѣть-тъ на животъ-тъ си, тѣмъ всякой день сѣмъ приближаватъ по-близо до вѣчный-тъ си домъ на небе-то. Каквото и да посрѣщѣтъ въ този свѣтъ, здравіе или болѣсть, богатство или сиромашіѣ, животъ или смърть, тѣмъ знаѣтъ че вѣнчко ще имъ съдѣйствува за добро, и че не слѣдъ дълго врьме тѣмъ сѣмъ пріематъ въ вѣчно-то царство на тѣхный-тъ Господъ и Спаситель Іисуса Христа.

Духовный-тъ напредѣкъ. — Голѣмо-то нѣщо на този свѣтъ не е толкова много дѣ сѣмъ намирамы, но въ какво направленіе отивамы. За да стигнемъ до пристанище-то на небе-то, ный трѣбва поѣмъкога да пѣтуваме съ вѣтрѣ-тъ и поѣмъкога сѣмъ по него — но ный трѣбва все да вървимъ, а не да стоимъ на едно мѣсто.

Нека учимъ добры уроцы отъ онѣзи които сѣмъ мѣдри въ свѣтскы нѣща, но пакъ да не оставаме довольни съ тѣхнѣ-тъ мѣдрость. Нека сѣмъ стараемъ да приложимъ мѣдрость на вѣрѣ-тъ си, и да търсимъ истинны-тъ средства за възвышеніе-то си назначеніе.

Истинна мѣдрость рѣдко сѣмъ намира. Честити сѣмъ онѣзи които ѣмъ иматъ; а подиръ тѣхъ сѣмъ честити не онѣзи които мнятъ че сѣмъ придобили тѣзи мѣдрость, но малцина-та онѣзи съзнателны души, които разбиратъ недостатѣцы-тъ и не-съвършенства-та си, и знаѣтъ че ѣмъ имѣмъ.

Да пазимъ своѣ-тъмъ си тайнѣ е умно; но да очакваме други да ѣмъ пазятъ е глупаво.

(1) 1 Кор. 15; 55.

1) Дѣян. 8; 26-39.

ЯПОНИЯ И НЕЙНЫ-ТЪ НАДЕЖДЫ.

Слѣдующе-тозаемамыотъ *Индипендента*:

Прѣди пѣколко години всякой Японецъ мысляше че Японія бы ся осквърнила отъ позѣ-тѣ на единъ чуждестранецъ който бы влѣзълъ въ неѣ. За да ся прѣдварди такова осквърненіе и за да ся избѣгнѣтъ бѣдствія-та конто може да послѣдватъ, на чуждестранецъ-тѣ не ся е позволявало да влазя въ неѣ. Но това мнѣніе и тѣзи политика сѣ сега пѣща, на конто младый-тѣ Японецъ ся смѣе, и ся чуди какъ старп-тѣ сѣ были толкова глупави щото да ги поддържатъ. Днесъ народъ-тѣ выка "прѣобразование," "напрѣдѣкъ." Нужда-та и за двѣ-тѣ е явна. Да, старп-тѣ иматъ нуждж отъ едно добро и пѣлно прѣобразование, другояче петински напрѣдѣкъ не може да има. И, когато старп-тѣ ся прѣобразуватъ напѣлно тогава трѣбва да има напрѣдѣкъ, другояче Японци-тѣ не ще могутъ да влѣзѣтъ въ редѣ-тѣ на просвѣтены-тѣ народы.

Японци-тѣ въобще желаютъ да станѣтъ единъ отъ най-силны-тѣ и най-просвѣтены-тѣ народы на земно-то лице, по малцина отъ тѣхъ познаватъ сѣщинско-то значеніе на думы-тѣ "просвѣщеніе," "свобода," прѣобразование," и "напрѣдѣкъ," конто тѣ употребяватъ често. Тѣзи думы за пѣкон значатъ хубаво Европейско облѣкло, добры ястія и питія, добра покѣщнина и др. т. Има, обаче, пѣкон конто оцѣняватъ значеніе-то имъ.

Умноженіе-то на общи-тѣ училища въ Японіѣ е явенъ знакъ на единъ благороднѣ цѣль за просвѣщеніе-то на населеніе-то. Въ тѣзи училища сега ся учатъ момчета и момчета заедно, нѣщо съвѣшъ ново за Японци-тѣ. Всякой градъ и всяко село желае да ся проче че нѣма добры училища и добры учителя. Освѣтъ пѣрвоначалны-тѣ, тамъ има сега и высші училища отъ конто нѣкои приготвятъ младежи за учителя, а други за търговци. Нужда-та за высші дѣвическы училища е почнѣла да ся устѣща вече, и надежда има че въ кѣсо врѣме и такыя ще ся въздигнѣтъ. Японци-тѣ сѣ почнѣли вече да оцѣняватъ истинско-то положеніе, което жена-та трѣбва да занимава у тѣхъ, и мнозина отъ тѣхъ не щѣтъ да ся женятъ, зашто не могутъ да намѣрятъ дѣвцы, конто да сподѣлятъ тѣхны-тѣ идеи и мысли, и да имъ помагатъ въ нужды-тѣ.

Но додѣто Правительство-то и частны богаты лица въ Японіѣ ся стараѣтъ за просвѣщеніе-то на населеніе-то, тамъ има едно растяще чувствованіе че хората не ставатъ по-добри. За всѣкы-тѣ ся казва че ставатъ по-лоши сѣразмѣрно съ образование-то което пріематъ. За дѣца-та ся казва да ставатъ по-непоскорни на родители-тѣ си, а за младежи-тѣ по-горди отъ всякой другъ пѣтъ. За чиновницы-тѣ, художники-тѣ и работницы-тѣ ся казва че отиватъ повече и повече къмъ зло-то. Никаква работа не ся прави както ся правяла въ старо врѣме. За жены-тѣ ся казва да ставатъ по-недобродѣтели, и за цѣло-то населеніе да е по-злѣ нежели по-добрѣ вопрѣки распространіе-то на образование-то.

Това отчасти може да е истина. Хората въ Японіѣ живѣѣтъ сега по-раскошно отколкото испрѣди. Много книги и вѣстници ся распространяватъ сега тамъ отъ конто нѣкои съдѣржатъ безнравственны пѣща. Освѣтъ това, много учени развратени младежи сѣ най-лоши-тѣ развратници, и тѣ често иматъ много послѣдователи. Японци-тѣ трѣбва да знаѣтъ че само Христіанско-то обра-

зованіе може да ги введе въ пѣтъ на истинскы-тѣ напрѣдѣкъ. Тѣ ще могутъ да постигнѣтъ желаніе-то си за да станѣтъ единъ отъ най-образованы-тѣ и най-силны-тѣ народы само когато усвоѣтъ напѣлно Христіанскѣ-тѣ цивилизаціѣ.

ФОНОГРАФЪ.

Наши-тѣ читатели сѣ чели вече за неотдавнашно-то изобрѣтеніе на телефонъ-тѣ, чрѣзъ който звукове или гласове може да ся испрашатъ прѣзъ стотны мили съ такава ясность щото разни-тѣ тонове да могутъ да ся распознаватъ добрѣ. На послѣдѣкъ, едно оше по-чудесно изобрѣтеніе е станѣло, чрѣзъ което звукове или гласове може да ся запазватъ и да ся произвеждатъ пакъ години слѣдъ издаваніе-то имъ. Това изобрѣтеніе ся нарича фонографъ, зашто звукове-тѣ или гласове-тѣ ся запазватъ въ писанѣ формѣ.

Фонографъ-тѣ е едно орѣдіе което има двѣ цѣли: пѣрво, да пріема и да съхранява по единъ постояннѣ формѣ трептенія-та на гласъ-тѣ; и, второ, да поврѣща съхранено-то пакъ въ гласны трептенія, конто може да ся чуѣтъ като гласъ. Прѣди да говоримъ за фонографъ-тѣ, нѣмъ ще дадемъ едно кратко изясненіе за философіѣ-тѣ на звукъ-тѣ. Гласъ-тѣ ся произвежда чрѣзъ въспирание-то на свободно-то теченіе на въздуха като ся удра противъ разны много или малко затворены части на устѣ-тѣ или на гърло-то. Ако, както е съ гласны-тѣ струны, онова което прѣпѣтствува на това теченіе е една ципица толкова обтегнѣта щото да трепти еднообразно, тя произвежда по-высокы или по-низкы тонове. Тѣзи сѣ гласны-тѣ звукове (когато нѣкой говори високо) и звучащы-тѣ съгласны като б, в, г, д, ж и з. Когато нѣкой шепне, прѣпѣтствія-та въ устѣ-тѣ произвеждатъ трептенія; но тѣ сѣ неправилны, и правятъ шумъ, а не тонъ. Тѣзи трептенія удраѣтъ тѣпанче-то на ухо-то. Тѣпанче-то, което е една силно обтегнѣта еластическа ципица, произвежда съотвѣтствующы трептенія, и тѣзи трептенія ся сообщаватъ чрѣзъ единъ редъ малкы кости на вѣтрѣшно-то ухо. Цѣлый-тѣ звукъ, каквото и да го произвежда, състои въ трептеніе-то, редовно или нередовно, на единъ ципицѣ.

Сега да додемъ до машинѣ-тѣ която пріема и произвежда пакъ тѣзи трептенія. Тя е като единъ каламанъ звирѣцѣ. Ако ѣхъ разгледамы отдѣлно, ще намѣримъ че тя състои отъ единъ валчасть нѣщо като отъ тинкиѣ, голѣмо колкото половинѣ бѣло меджидіе, и дѣржана така щото да може да трепти. Отъ срѣдѣ-тѣ на единъ-тѣ ѣ странѣ е закачена една малка кѣса иглица, която е микроскопъ-тѣ може да ся види че има върхъ-тѣ на ножичкѣ. Тука выѣ имате едно тѣпанче на което выѣ можете да говорите, и което ще трепти при всяко трептеніе на гласа выѣ, и едно перо да бѣлѣжи тѣзи трептенія. Голѣмо което е нужно сега е да ся достави книга за да пріема и да съхранява бѣлѣжано-то.

Послѣ има единъ желѣзенъ ваялькѣ, около единъ кракъ дѣлѣтъ, да ся върти съ единъ рѣчкѣ. Този ваялькѣ е вдѣлѣбанъ като едно витло (бурма). Около този ваялькѣ турятъ единъ тинкиѣнъ листъ, толкова мекъ и тѣнѣкъ, щото може да ся бѣлѣжитъ по него знакове съ иглѣ, който ся движѣ редовно въ дѣлѣ-тѣ на ваялькѣ-тѣ като послѣдній-тѣ ся върти. И така орѣдіе-то бѣва готово да пріема впечатлѣніе-то на звукъ-тѣ.

Сега тѣпанче-то и ваялькѣ-тѣ ся ту-

рятъ едно до друго. Тѣпанче-то трѣбва да ся намѣсти така щото върхъ-тѣ на иглицѣ-тѣ да стон ѣрху единъ отъ дѣлѣ-тѣ на ваялькѣ-тѣ покрытъ съ тинкиѣнъ листъ. Почни да въртишъ рѣчкѣ-тѣ. Одно издадено нѣщо напрѣдѣ иглѣ-тѣ свалѣ тинкиѣнъ-тѣ листъ въ дѣлѣ-тѣ, като образува едно улейче, така щото игла-та едѣмъ го закача. Продѣлѣвай да въртишъ рѣчкѣ-тѣ. Игла-та която е намѣстена добрѣ, стои право надъ дѣлѣ-тѣ на въртящѣ ся ваялькѣ. Сега турете устѣ-тѣ си до до тѣпанче-то и говорете му съ цѣль гласъ. Тѣпанче-то трепти; игла-та ся движѣ нагорѣ надолу отъ трептенія-та срѣщо въртящѣ ся тинкиѣнъ листъ, и прави въ улей-тѣ рѣзницы, една за всяко трептеніе, като бѣлѣзы-тѣ на Морсовъ-тѣ телеграфъ. Това е всѣчко. Гласъ-тѣ сега е набѣлѣженъ, но остро око ся изнеква да види бѣлѣжано-то.

Нѣмъ имамы прѣдъ себе си, додѣто пишѣмъ, одно парче отъ тинкиѣнъ листъ, снѣтъ отъ ваялькѣ-тѣ. То е покрыто съ успорѣдны дѣлѣ-тѣ, около 14 на единъ дюймъ, такыя каквыто може да ся направятъ чрѣзъ едно леко натеканіе съ поктѣ-тѣ. Дѣто има по тѣхъ бѣлѣжены думы, тѣ сѣ покрыты съ малкы рѣзницы. Тукъ тѣ сѣ твърдѣ редовны, можебы 50 на единъ дюймъ; тамъ тѣ сѣ нередовны, но всяко едно трептеніе е забѣлѣжено. Сега какъ ще направимъ забѣлѣжано-то да ся говори пакъ?

То е твърдѣ лесно. Ако едно трептеніе може да направи единъ рѣзницѣ, то и рѣзница-та може да направи едно трептеніе. Поврѣрни ваялькѣ-тѣ отдѣто си почнѣлъ да бѣлѣжешъ трептеніе-то на гласа си. Турѣ пакъ иглѣ-тѣ въ начало-то на дѣлѣ-тѣ и върти рѣчкѣ-тѣ. Игла-та дохожда до пѣрѣ-тѣ рѣзницѣ, и слазя надолу, една тысящѣ часть отъ единъ дюймъ, до дѣно-то. Тѣпанче-то ѣхъ слѣдѣ. Игла-та ся издига нагорѣ, и пада надолу. Сѣщо и тѣпанче-то прави. И ето че тѣпанче-то почнува да трепти, и ты можешъ да чуешъ пакъ гласа си, който си издалъ по-напрѣдѣ. Всяка дума, която е была забѣлѣжена на тинкиѣнъ-тѣ листъ отъ тѣпанче-то, ся говори сега пакъ отъ само-то тѣпанче — съ нисѣкъ тонъ, но съ свѣршеннѣ ясность. И това е всѣчко. Завърти рѣчкѣ-тѣ и нека тѣпанче-то выѣ да набѣлѣжи едно парче тинкиѣнъ листъ; послѣ поврѣрни рѣчкѣ-тѣ отдѣто си почнѣлъ, и самы-тѣ рѣзницы ще направятъ тѣпанче-то да трепти; и трептеніе-то е гласъ. Нѣщо нѣма по-просто и по-чудесно отъ това.

То е твърдѣ просто, и при това то е едно отъ най-забѣлѣжителны-тѣ открытія въ този вѣкъ. Нѣщо което най-много бѣга и исчезва е гласъ-тѣ. Какво по-недосягаемо нѣщо отъ едно дыханіе на въздухъ? Но фонографъ-тѣ го хваща, свѣрзува го съ металъ, дѣржи го прѣзъ вѣкове, и послѣ позволява на друго поколѣніе да чуе сѣщы-тѣ тонове и гласове на оцѣзи конто сѣ умрѣли прѣди години. Това изобрѣтеніе, безъ съмнѣніе, ще пріеме много измѣненія и приспособленія. Вмѣсто ваялькѣ, единъ валчасть дискосъ може да ся употребѣ, съ единъ бурмалиѣ дѣлѣ-тѣ. И така фонографъ-тѣ може да ся усвѣршенствува тѣй щото вѣтрѣ въ единъ годинѣ да може да ставатъ сообщенія прѣзъ матеріцы и океаны по него. Начало-то може да ся приспособи на всяко орѣдіе и игралце което произвежда звукове. Часовникъ-тѣ може да говори часове-тѣ вмѣсто да ги удра. Локомотивъ-тѣ при приближаваніе-

то си до нѣщо на пѣтъ му може да говори: "Пазете ся отъ трѣнѣ-тѣ!"

Изобрѣтатель-тѣ на фонографъ-тѣ е сѣдѣлъ Американецъ, на име Тома Еддисънъ, единъ младъ мѣжъ, който ся занимава денѣ и ноцѣ съ свопъ-тѣ прѣмѣты и опыты, и който е пріѣлъ до сега особенны правды за 200 изобрѣтенія, между конто най-забѣлѣжителны-тѣ сѣ двойна-та и четворна-та телеграфическа система, электрическо-то перо, телефонъ-тѣ и сега фонографъ-тѣ.

КНИГЫ И ВѢСТНИЦИ ВЪ ГЕРМАНИИ.

Спорѣдъ каталогъ-тѣ на Лайпцигъ 1877 000 разны съчиненія отъ 20,000 свѣтъ-цы сѣ излѣзли на свѣтъ въ Германіѣ прѣзъ 1877. Като исключимъ безименны-тѣ съчиненія, конто изобилуютъ въ Германіѣ, тѣзи книги сѣ были писаны отъ 10,000 лица, и спорѣдъ прѣдѣлѣ-тѣ тѣ ся дѣлятъ така:

Энциклопедія, библиографія и литература 372; богословіе 1,253; право, латинка и статистика 1,329; лѣкарствѣ 755; естественны науки, химія и фармація 740; философіѣ 163; учебници и педагогіѣ 1,629; книги за младежи 48; классци, источны языци, и древности 520; пѣнѣшны языци 445; исторія 73; географія 311; математика и астрономія 166; военны съчиненія 347; торговля, промышленность 525; архитектура, инженерство, рудоконство и мореплаваніе 378; ловъ, рыболовство и запазваніе на гласовѣ 103; земледѣліе и градинарство 32; письменность 1,126; общепользны съчиненія 540; Франкмасонскы книги 17; разны 507; карты 336, всѣчко 13,925.

Въ Германіѣ днесъ има 40 политическы вѣстници, конто излазятъ 2-3 пѣти на день; 520 ведѣтъждѣ на день-тѣ 500 три или четыри пѣти въ седмичнѣ-тѣ; 780 дваждѣ въ седмичнѣ-тѣ; и 50 седмичны. Всѣкы-тѣ тѣзи политическы вѣстници, конто възлазятъ до 1,350, иматъ 4,000,000 спомоществователи. *Берлинская Газета*, която е царица-та въ Германскы-тѣ печатъ излазя 2-3 пѣти на день и печати по 40,000 экземпляры. Другы-тѣ вѣстници иматъ по 30,000, и 20,000 и по 10,000 спомоществователи и твърдѣ малко отъ тѣхъ отъ по 2,000 до 5000.

Всѣкы-тѣ тѣзи вѣстници ся обнародуватъ на Германскы языкъ освѣтъ 14 въ Френскы, 6 на Латинскы, 2 на Еврейскы, 1 на Английскы, 1 на Польскы, 3 на Данскы, 2 на Славянскы, и 2 на Латинскы языкъ.

Рубини (Якутъ). — Слѣдъ діамантъ-тѣ дохожда источны-тѣ рубинѣ (червѣ безцѣнъ камѣтъ), който въ стары-тѣ врѣмена ся е цѣнялъ много високо. Древны-тѣ народы давали голѣмы количествѣ за добры рубинѣ. Два-та най-важны рубинѣ извѣстны въ Европѣ сѣ ся довели отъ Бирманскѣ-тѣ земѣ въ Англіѣ на 1875. Единый-тѣ былъ 37 крата, другой-тѣ 47. По-малкый-тѣ ся продавалъ за 10,000 а. л.

За голѣмый-тѣ рубинѣ на Бирманскы-тѣ Царѣ ся казва да е колкото цѣно-то на единъ гѣлѣбъ, и отъ тѣй вѣпредно качество. Твърдѣ малко рубинѣ ся износятъ изъ Бирманско-то царство, понеже царъ-тѣ много ги обыча запрѣтѣва износаніе-то имъ. Бирманци-тѣ иматъ странны понятія за рубинѣ-тѣ. Тѣ вѣрватъ че тѣ зрѣѣтъ въ земѣ-тѣ че тѣ сѣ пѣрво безцѣнны и суровы, че постепенно ставатъ желты, зеленѣ синны и наконецъ червѣны — понеже тѣ красна ся считала за най-краснѣ и зрѣ-

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВОСТИ.

КОНГРЕССЪ-ТЪ И АНГЛИЙСКИ-ТЪ
ПРЕДСТАВИТЕЛИ.Слѣдующе-то заемамы отъ *Таймса*:

Наконѣкъ първа-та главна стѣпка кѣмъ мирно-то рѣшеніе на Источнѣ-тѣ кризѣ ся направи. Наше-то Правительство ся призова вече за Конгрессъ-тъ и призова-ка-та ся пріе отъ него. Тя състон въ тѣзи думы: "Германскій-тъ Императоръ прѣдлага на Силы-тъ, които сѣ подписали Договоры-тъ на 1856 и 1871, да ся съберѣтъ въ Берлинъ за да разисквѣтъ условія-та на Прѣдварителный-тъ Договоръ на Св. Стефанъ, сключенъ между Русіей и Турціей." Това прѣдложеніе показва ясно че Русія ся съгласява сега да ся разгледатъ всички-тъ членове на Договоръ-тъ, а не само онѣзи които досягатъ Европейскы-тъ интересы както тя искаше по-напрѣдъ. Отъ другѣ страни, Англіейско-то Правительство задоволило Руско-то като му пзяснило че то ся искаше-то си щото цѣлый-тъ Договоръ да ся разиска отъ Конгрессъ-тъ никакъ не е мыслило да му нанесе нѣкое униженіе.

Лордъ Гранвилъ и Лордъ Хартингтонъ възражали въ Камарѣ-тѣ противъ изборѣ-тъ на Лордъ Бикънсфилда и на Лордъ Сализбери като Англіейскы Прѣдставители въ Конгрессъ-тъ. Тѣ и двамата казали че ако цѣль-та на Конгрессъ-тъ е само да потвърди рѣшенія, тѣ не виджатъ нуждѣ-тѣ защо и двамата главни членове на Министерството-то да отсѣкствуватъ отъ Англію за такава работа. Ако, напротивъ, Конгрессъ-тъ има да разгледа и да рѣшава въпросы отъ голѣмѣ важность, казали тѣ, наши-тъ прѣдставители въ такъвъ случай ще ся лишѣтъ отъ съвѣты-тъ на сътрудници-тъ си. Лордъ Гранвилъ прѣдставилъ възраженіе-то си въ единъ дилемѣ. Той казалъ че Лордъ Бикънсфилдъ и Лордъ Сализбери може или да ся съгласятъ или да не ся съгласятъ върху нѣкой важнѣ точки. Ако не ся съгласятъ, Министерство-то може ли да даде задоволително рѣшеніе безъ да чуетъ изясненія-та нмѣ? Ако ся съгласятъ, прилично ли е за тѣхъ да рѣшаватъ такыва важны работы безъ одобреніе-то на Министерство-то? Освѣнь това, той казалъ че въ Англіейскѣ-тѣ исторіи нѣмало такъвъ примѣръ щото Главный-тъ Министръ да е отивалъ като прѣдставитель въ нѣкой Конгрессъ. Лордъ Бикънсфилдъ потвърдилъ че нѣмало подобенъ примѣръ, но понеже Германія, Австрія и Русія ще ся прѣдставляватъ отъ свои-тъ Главны Министры, а Франція и Италія отъ свои-тъ Министры на Външны-тъ Дѣла, и понеже този Конгрессъ има да разгледа и да рѣшава работы много по-важны отъ Паризкый-тъ, то необходимо е щото и Англія да ся прѣдставлява въ него отъ свои-тъ Главны Министры.

АНГЛИЙСКА-ТА ПОЛИТИКА
НА КОНГРЕССЪ-ТЪ.

Дейли Ньюсъ.

Конгрессъ-тъ при събираніе-то си трѣбва да направи едно отъ тѣзи двѣ пѣща. Той може да ся занимае само съ належащи-тъ нужды, или пакъ съ бѣдѣще-то на Турцію, особенно като единъ Азіатскѣ Силѣ, като земе прѣдпазительны мѣрки противъ злны-тъ, които може да произведѣтъ други войны. Ако направи първо-то, той ще покаже че не вѣрва много въ сполукѣ-тѣ на наредѣ-тѣ за прѣдпазваніе-то на останѣ-тѣ частъ

на Турекѣ-тѣ Державѣ отъ новы расчлененія; ако направи послѣдно-то, той ще посме на себе си единъ товаръ, при който товаръ-тъ на Паризкый-тъ Конгрессъ на 1856 е былъ нищоженъ.

Нѣкои отъ Англіейскы-тъ вѣстници, които отъ нѣколко мѣсецы насамъ говорятъ че Русія не трѣбва да ся остави да присѣдинява на Державѣ-тѣ си земли отъ Азіатскѣ Турціи, сега казватъ че е необходимо за Англію да земе Турцію подъ свое покровительство и да упражнява единъ редовенъ надзоръ надъ управленіе-то на области-тъ ѣ. Само Англія, казватъ тѣзи вѣстници, може да направи тѣзи услуги на Турцію, понеже Европа като едно цѣло не може да извърши такава единъ длѣжность. Ный не сме расположени сега да разискваме това чудно прѣдложеніе, но ный желаемъ да знаемъ подъ какъвъ формѣ то бы могло да ся прѣдстави на Европейскы-тъ Державы. Нѣкои отъ наши-тъ съсѣды ся интересуватъ доста въ Азіатскы-тъ земли на Турцію. Не бѣше отдавна когато Франція испрати войски въ Сирію безъ да чака събираніе-то на единъ Конгрессъ, който да ѣхъ упълномощи да направи това. Послѣ имамы Египетъ и Суезскый-тъ Каналъ, на които Срѣдиземны-тъ Силы не гледатъ съ равнодушіе. Понеже този планъ трѣбва да е прѣдложенъ съ нѣкой цѣль, ный ще кажемъ че за Англію ще бѣде подобно да продължава да гледа на Турекы-тъ работы отъ Европейскѣ точки зрѣнія, а не само отъ Англіейскѣ. Днесъ упазваніе-то на миръ-тъ зависи само отъ съдѣйствіе-то на Лордъ Бикънсфилдовото Министерство съ други-тъ Силы.

Дейли Телеграфъ.

Понеже една-та половина на нашѣ-тѣ Державѣ ся намира подъ изгрѣваніе-то на слънце-то, и друга-та подъ захожденіе-то му, то твърдѣ кѣсно е вече да казвамы че Анадолъ и долина-та на Евфратъ сѣ далечъ отъ насъ, или да ся прислѣпяваме че тѣзи Руска война ще бѣде послѣднѣ-та противъ Турцію. Отъ день на день Индія и Англія ся обближаватъ повече и повече по отношенія-та, интересы-тъ и събитія-та; между тѣхъ ся намвратъ земли които сѣ главный-тъ пѣтъ на наше-то богатство и на нашѣ-тѣ силѣ; и тѣ не трѣбва да ся турятъ пакъ въ опасность; но за да обезпечимъ това, политика-та на Англію отъ сега нататакъ трѣбва да бѣде серіозна, кой-то и да ѣхъ управлява. Ный не щѣмъ земѣ, ный търпимъ всички-тъ вѣры, и желаемъ естество-то развитіе на всички-тъ племена; но въ замѣнъ за вѣрно-то и полезно-то пріятелство на Турекѣ-тѣ Державѣ ный можемъ да ѣхъ дадемъ спокойствіе, напѣдѣкъ и благоденствіе; и за насъ ще бѣде по-евтино да управляваме 10-12 области повече отколкото да ся трудимъ выжгы да ги избавяваме отъ разореніе и похищеніе.

Палъ Малъ Газетъ.

Конгрессъ-тъ какъвто промѣненія и да направи въ Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, по-голѣма-та часть отъ съдържаніе-то му ще си остане сѣщо-то. Колкото и да намалыва границы-тъ на новѣ Българіи, той не може да намали влияніе-то на Русію въ неѣ, което тя спечели отъ послѣднѣ-тѣ войны, и да повърне първо-то значеніе на Турцію като Европейскѣ Державѣ. Конгрессъ-тъ може да направи нѣкой наредѣкъ за управленіе-то на Европейскѣ Турціи, но за напѣдъ Источный-тъ въпросъ остава чистѣ Азіатскы и исключительно Англіейскы. Слѣдъ като ся опрѣдѣлятъ сега новы

тѣ границы на Русію въ Азію, тя не трѣбва да ся оставя вече да ги расширява. Какъвто и да правятъ други-тъ Силы, Англія трѣбва да ѣхъ наблюдава строго за да си остане въ тѣхъ.

АВСТРИЯ И КОНГРЕССЪ-ТЪ.

Стандардъ.

Сегашно-то вторѣжаніе на Австрію много удивлява хора-та. Прѣзъ минѣлы-тъ 12 мѣсецы тя е гледала на събитія-та въ Истокъ съ хладнокрѣвіе, а сега когато Конгрессъ-тъ ще ся събере вече за да опрѣдѣли слѣдствія-та нмѣ, тя ся вторѣжава. Мнозина прѣдполагатъ че тя прави това, зашто подозрева че Англія и Русія, въ послѣдно-то си споразумѣніе върху Договоръ-тъ на Св. Стефанъ, сѣ прѣнебрегли нейны-тъ интересы. Това прѣдположеніе не е вѣрно, зашто то бы развалило Европейско-то съгласіе и бы показало че Англія е себелюбива. Сѣщо не е вѣрно и утвържденіе-то че Англія была готова да не изсква разискваніе-то на всякой членъ на Договоръ-тъ въ Конгрессъ-тъ, ако Русія обяви прѣдварително че всичко кое-то не угодыва на Англію ще ся махне отъ него. Едно нѣщо е извѣстно само че Австріейско-то Правительство е незадоволено отъ настояще-то положеніе на работы-тъ. Това незадоволствіе, обаче, не трѣбва да иде отъ вѣрваніе-то че Англія е жертвовала Европейскы-тъ интересы за да оздрави свои-тъ. Тя е зела вече на себе си единъ отговорность като ся е общала че тя ще направи нѣщо за Гърцы-тъ въ Конгрессъ-тъ. Какъ може тя да извърши това безъ съдѣйствіе-то на други-тъ Силы? Твърдѣ обезпокоително нѣщо щѣше да бѣде за Англію въ тѣзи минутѣ, ако тя уединеше себе си чрѣзъ едно себелюбие и исключително спогоженіе съ Русіей.

Морнингъ Постъ.

Послѣдно-то заниманіе на Ада Кале отъ Австріейскы-тъ войски пзяснява доста политикѣ-тѣ на Контъ Андраши. Австрія ся види да е рѣшена да направи щото права-та ѣ въ Балканскый-тъ Полуостровъ да ся уважава. Тя мысли че сега когато въ Конгрессъ-тъ ще станѣтъ прѣговори-тъ за конечно-то рѣшеніе на Источны-тъ работы, тя трѣбва да бѣде добръ приготвена за въ всякой случай. Ето зашто тя е турила напослѣдѣкъ войски-тъ си на военнѣ погѣ въ Далмацію и въ Трапезванію.

Таймсъ.

Послѣднѣ-тъ пзясненія на Контъ Андраши върху точки-тъ, които той ще поддържа въ Конгрессъ-тъ, показватъ че Австріейска-та политика не ся е измѣнила отъ появленіе-то на настоящѣ-тѣ кризѣ. Контъ Андраши напуца земленнѣ-тѣ цѣлость на Турцію, но той поддържа че е въ интересы-тъ на всякѣ Европейскѣ Силѣ щото какъвто остане за Турцію да ся снабди съ условія-та които сѣ нужды за сѣществованіе-то ѣ. Отъ това е явно че той не одобрява границы-тъ на новѣ Българіи. Ный доказавмы напослѣдѣкъ че е твърдѣ нужно и за Азіатскѣ Турціи да ся оздрави още отъ сега противъ всяко пово расчлененіе. Контъ Андраши възражава и на присѣдиненіе-то на нѣкои мѣста на Сърбію и на Чернагорѣ, зашто тѣ прѣчали на съобщенія-та на Австрію съ Истокъ и отваряли пѣтъ на новы смущенія. Но първо-то и главно-то нѣщо, което Австріейско-то Правительство иска, е щото какъвто наредѣкъ и да станѣтъ, тѣ трѣбва да бѣдѣтъ за единъ

трасѣ миръ, и да не обематъ сѣмена за бѣдѣщы раздоры и смущенія. Ако Австрія и Англія гонятъ откровенно и твърдо сѣщы-тъ пѣща, тѣ испрѣмѣнно ще ги постигнѣтъ чрѣзъ Конгрессъ-тъ или чрѣзъ други средства.

МИНѢЛО-ТО, ПАСТОЯЩЕ-ТО И БѢ-
ДѢЩЕ-ТО НА ТУРЦИЮ.

Минѣла-та седмица споменѣхмы въ "Зорницѣ" че Мидхатъ наша щѣлъ да издава наскоро въ Паризѣ единъ брошурѣкъ подъ горно-то заглавіе. Съдържаніе-то на тѣзи брошурѣкъ ся обнародва вече въ мѣстны-тъ вѣстници, и за любопытство-то на наши-тъ читатели ный ще извлечемъ по-главны-тъ идеи отъ него.

"Европейцы-тъ въобще малко познаватъ сѣщны-тъ отношенія между Христіаны-тъ и Мусулманы-тъ въ Турцію, зашто мнозина отъ тѣхъ мыслятъ че първи-тъ сѣ робѣ на послѣднѣ-тъ. Това е много криво мнѣніе, зашто Мохамеданска-та вѣра е основана на демократическы и свободолобны начала. И върху тѣзи начала разны-тъ Христіанскы народности въ Турцію сѣ могли да упражняватъ свои-тъ вѣроисповѣданія, да управляватъ свои-тъ общины споредъ волѣ-тѣ си, и да запазятъ языка си и характера си. Турція е была една отъ най-чрѣтушчы-тъ Державы, и само кѣмъ край-тъ на минѣлы-тъ вѣкъ тя е станѣла второстепенна, по причинѣ че не е имала способны държавны мѣжѣ, които да въведѣтъ нужны-тъ прѣобразованія въ неѣ.

Послѣднѣ-тъ възстанія, чрѣзвѣрности-тъ на Абдулъ Азиза въ послѣднѣ-тъ години на царуваніе-то му, грамадны-тъ разноски на палатѣ-тъ, и всички-тъ послѣдующы злощастія които ся струпахъ на главы-тъ ни происхождатъ много или малко отъ Рускы-тъ некусны дѣйствія (маневры). Отъ единъ странѣ, Русія отъ нѣкое врѣме насамъ земаше Българчета да ги въспитава въ свои-тъ училища, и послѣ ги пращаше да проповѣдватъ панславизмъ-тъ на съотечественници-тъ си; а отъ другѣ, Руско-то Посолство въ Цариградѣ сполучи да придобие единъ ферманъ отъ Портѣ-тѣ, който да припознава единъ Българскѣ народнѣ Церкѣвъ независимѣ отъ Гръцкѣ-тѣ. Съ единъ рѣчь, Русія ся е мѣчила да подкѣпва Державѣ-тѣ ни съ всякакви средства.

Относително за Цариградскѣ-тѣ Конференціи азъ ще кажѣмъ само че нейны-тъ прѣдложенія бѣхъ толкова унизителны за насъ, щото ный прѣдпочетохмы войнѣ-тѣ нежели да ги пріемемъ, особенно когато имамы 500,000 войници, които бѣхъ готовы да ся бѣятъ за права-та и честь-тѣ на отечество-то ни, и когато знаехмы че интересы-тъ на Англію въ Турцію ще ѣхъ накаратъ да ся намѣн въ неѣ рано или кѣсно. Послѣдно-то положеніе на Англіейско-то Министерство оправдава прѣдвѣжданіе-то на Турекы-тъ Министры; само че вмѣшательство-то на Англію доде малко покѣсно отколкото тѣ мысляхъ.

Належащый-тъ въпросъ сега е какъ трѣбва да ся излѣкува настояще-то положеніе на Турцію и кои сѣ най-добры-тъ средства за това. Най-напѣдъ не трѣбва да забравямы че освѣнь Татары-тъ и Черкесы-тъ, между Българы-тъ има единъ миліонъ Мусулмани, за които мнозина мыслятъ че сѣ дошли отъ Анадолъ когато тѣ сѣ сѣщѣ Българи, но прѣобърнѣти въ Мохамеданскѣ-тѣ вѣрѣ по врѣме-то на Турекы-тъ завоева-

нія. Тъзи Мусулманскы Българи по своето религиозно образование и по своѣтъ дългж опытность въ управленіе-то стоѣтъ много по-горѣ отъ Христіанскы-тъ Българи. Между послѣднѣ-тъ 90 на о/о сж овчари и косачи. Да ся накаратъ онѣзи, които отъ четири вѣка насамъ сж заповѣдали, да ся управляватъ днесъ отъ онѣзи, които имъ сж ся покорявали вчера, ще бжде да ся введе единъ хаосъ въ Балканскы-тъ Полуостровъ, който може да смущава Европж прѣзъ друго едно поколѣніе. Мусулманскы-тъ Българи быхж прѣдпочели да ся бѣжтъ до крайность нежелѣи да напуснѣтъ отечество-то си и нмота си. Възстаніе-то кое-то сжществува сега въ Родопскы-тъ гори е доказателство на това. Слѣдователно, невъзможно е да ся изгонятъ изъ Българіѣ единъ миліонъ Българи, само защото сж Мусулмани, безъ нарушеніе-то на общы-тъ миръ.

Христіан-тъ и особенно Гърци-тъ ще ся бѣжтъ заедно съ Мусулманы-тъ за да ся освободятъ отъ Българско-то иго кое-то тѣ мразятъ. Азъ ще кажѣмъ още че Турци-тъ и Гърци-тъ ся призоваватъ въ бждѣще да дѣйствуватъ заедно противъ Панславизмъ-тъ който гы заплашва да гы погълне.

Споредъ мене една Българія съ граници-тъ отъ Свицовъ по теченіе-то на р. Янтра до Шипкж и оттамъ по върхове-тъ на Балканъ-тъ до Ихтиманъ и оттамъ на Самоковъ и Кюстендилъ дори до Лѣсковецъ за да опрѣ до Сърбскы-тъ граници ще бжде доста за да задоволи всякого. Тя ще обема 27 окржжія, въ които Христіанскы-тъ Българи съставляватъ по-гольмж-тъ часть на населеніе-то отъ 10 до 80 на о/о. Въ окржжія-та отвѣждъ Янтра като Русчукско-то, Разградско-то, Османъ Пазарско-то, Шуменско-то, Тутраканско-то, Джумайско-то, Силистренско-то, Тулчанско-то и Варненско-то, Мусулманы-тъ сж 80 на о/о, а останѣла-та часть отъ населеніе-то състои отъ Евреи, Гърци, Арменци, Казацы, Влаасы и други.

Нова-та Българія ще бжде едно поддано Княжество на Портж-тъ, и послѣднѣ-та като ся задѣлжи да не ся вѣси въ вѣтрѣшно-то му управленіе трѣбва да ся запази право-то да занимава крѣпости-тъ Видинъ и Шуменъ. А други-тъ окржжія заедно съ крѣпости-тъ които ся намиратъ въ тѣхъ трѣбва да продължаватъ да съставляватъ часть отъ Турскж-тъ Държавж. Онѣзи отъ Мусулманы-тъ, които не щѣтъ да останѣтъ въ Княжество-то, да могатъ да ся размѣнятъ съ онѣзи отъ Христіаны-тъ, които сж вѣнъ отъ това Княжество и които желѣжтъ да ся прѣселятъ въ него. Една смѣсена комисія трѣбва да нареди мѣстны-тъ работы въ Княжество-то.

Колкото за други-тъ части на Държавж-тъ Конституція-та е доволна да задоволи нужды-тъ имъ, ако тя ся тури въ дѣйствіе напълно и вѣрно."

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Н. Блаженство, Българскы-тъ Екзархъ, по заповѣдъ на Князь Дондуковъ-Кореакова, заминѣ вчера (срѣда) заедно съ владыцы-тъ Охридскы и Скопскы за Пловдивъ, отдѣто Българія ще ся управлява за сега както политическы тѣй и духовно. При заминуваніе-то си той остави тука Н. Пр. Архимандритъ Теодосія за свой намѣстникъ и единъ приврѣмененъ Свѣтъ отъ 6 міреки лица за да помагатъ на послѣднѣ.

Князь Дондуковъ-Кореаковъ, приврѣменны-тъ Главенъ Управитель на Българіѣ, ся посрѣщѣлъ най-блѣсково и най-тържественно отъ Българско-то население въ Пловдивъ.

Турско-то Правителство слѣдъ нѣколко двоумѣнія назначи за свои прѣдставители за въ Берлинскы-тъ Конгресъ Александра Кара Теодориди, Мехмедъ Али паша и Садуллахъ Бей. Первый-тъ, който отъ нѣколко години насамъ е былъ Свѣтъникъ на Министерството-то на Външны-тъ Дѣла, ся въздигнѣ на чинъ-тъ Мюширъ (Маршалъ) и ся опрѣдѣли Министръ на Общы-тъ Сграды. Той ще бжде первый-тъ пълномощникъ на Портж-тъ въ Конгресъ-тъ. Второй-тъ, който е отъ Френско-Прусско начало, минѣла-та година по войнж-тъ бѣше замѣстилъ Сердаръ Екремъ, и сега бѣше командантии на едно тѣло войскж. Третій-тъ е посланиникъ въ Берлинъ. Кара Теодориди паша и Мехмедъ Али паша трѣгнѣжж отъ тука въ сѣботж вечеръ-тъ съ паряходъ-тъ *Изединъ*, но по причинѣ на бурно-то врѣме тѣ излѣзли изъ Босфоръ-тъ въ понтѣнскы.

Споредъ най-послѣднѣ-тъ телеграмы Германскы-тъ Императоръ отивалъ отъ день на день по-добрѣ, но понеже доктори-тъ му запрѣщавали да ся занимава съ Държавны-тъ работы до съвършенно-то оздравяніе на раны-тъ му, той чрѣзъ единъ указъ опрѣдѣлилъ наследника си да изпълнява длѣжности-тъ му прѣзъ това врѣме. Много подозрителны лица ся турили въ затворъ като съзаклѣтници за убиваніе-то на Императоръ-тъ.

Г-нъ Лейардъ, Англійскы-тъ Посланикъ въ Цариградъ, като испраща до Лордъ Сализбери, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, два мемоары отъ странж на Гръцкы-тъ *Силлогосы* въ Цариградъ противъ включваніе-то на Гръцкы окржжія въ Българіѣ, придружава гы съ тѣзи бѣлѣжки: "*Силлогосъ* е единъ видъ клубъ, или общество, което има за цѣль да учи и да распространява Гръцкы-тъ языкъ и Гръцкж-тъ писменность. Общества отъ този видъ има въ всички-тъ поглавны градове въ Турціѣ, населены отъ Гърци. Повидному ако и да сж установены съ образователны цѣли, тѣ служатъ въ сжщо-то врѣме да поддържатъ и да защищаватъ политическы-тъ интересы на Елинско-то племе, и да распрѣсватъ Елинскы-тъ идеи и мнѣнія. Тѣзи мемоары расправятъ надѣлго че Тракія и Македонія сж населены съ чисты Елины отъ незапамятны врѣмена, но тѣ сж нѣща за единъ профессоръ, а не за дипломатѣж-тъ, която ся занимава само съ практичны въпросы. Слѣдователно, изложенія-та и числа-та въ тѣхъ не трѣбва да ся пріематъ за съвѣсъмъ достовѣрны."

Конть Корти, бывшій-тъ Италианскы посланикъ прѣдъ Портж-тъ, и днешны-тъ Министръ на Външны-тъ Дѣла въ Италиѣ, напоследѣкъ ся наградилъ съ нишанъ-тъ *Османіе* отъ 1-й класъ.

Г-нъ Лейардъ, Англійскы-тъ Посланикъ въ Цариградъ, пріелъ сега отъ Правителство-то ся голѣмый-тъ кръстъ на Банскы-тъ орденъ. Той сега става Сжръ Лейардъ, а Госпожа-та му Лейди Лейардъ.

Споредъ *Глобъ* Руссія и Англія дошли въ споразумѣніе върху слѣдующы-тъ точки: "Съставяніе-то на дѣъ Българіѣ отъ които една-та на сѣверъ подъ единъ Христіанскы Князь, а друга-та на югъ съ единъ Христіанскы управитель.

Англія сжтрѣби за поврщаніе-то на Бесарабіѣ, но тя не ся противи на него.

Англія си запазва право-то да разнеква въ Конгресъ-тъ наредбж-тъ относительно до Дунавъ-тъ, и тя не счита притѣжаніе-то на Батумъ като едно враждебно вмѣшателство.

Руссія ся обѣщава да не прѣминува граници-тъ си въ Азіѣ и поврща Баязидъ.

Турція устѣпва областъ-тъ Хотуръ на Персіѣ.

Руссія не зема земѣж за обезщетеніе-то, и тя не ще противодѣйствува на Англійскы-тъ кредитори на Турціѣ.

Конгресъ-тъ ще прѣобразува Инпръ и Тесалиѣ както и други-тъ Гръцкы области.

Прѣминуваніе-то на Дарданели-тъ и на Босфоръ-тъ си остава както си е было.

Конгресъ-тъ ще разнеква Руско-то заниманіе и прѣминуваніе-то на Рускы-тъ войскы прѣзъ Руманіѣж.

Конть Андранни и Лордъ Сализбери обявнѣж офіціално че тѣзи точки не сж достовѣрны.

Споредъ *Стамбулъ* редакторъ-тъ на *А. Хералда*, ако пда пріелъ заповѣдъ отъ Министръ-тъ на Полиціѣж-тъ да напусне Турекж-тъ земѣж вѣтрѣ въ 48 часа, отишелъ на Терапіѣж и продължавалъ да живѣе тамъ въ уединеніе.

Съ сжтрѣбъ извѣстиямы че Г-нъ МакГехенъ, добрѣ извѣстны-тъ дописникъ на *Дейли Нюзъ*, ся поминѣ въ понтѣнскы въ Цариградъ отъ тифусъ.

Отъ Тулчж ни явѣватъ че тѣжъ година празникъ-тъ на Св. К. и М. ся празнувалъ тамъ съ извѣрнежж тържественность. Участіе-то на Рускы-тъ гражданскы и военны чиновницы въ тържеството му придадо голѣмж блѣсковость.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Берлинъ, 25 Май. — Единъ планъ, поднесенъ отъ Князь Бисмарка, и прѣдставенъ днесъ на Сюзный-тъ Свѣтъ, прѣдлага распушаніе-то на Парламентъ-тъ.

Българѣ, 25 Май. — Скупщина-та ся свѣква въ Крагуевацъ за 25 Юнія.

С. Петербургъ, 25 Май. — Князь Горчаковъ оздравѣ и ще трѣгне за Берлинъ въ Недѣлѣж сутринъ-тъ.

Віена, 25 Май. — Отъ Букурещъ извѣстѣватъ че едно ново съгласително писмо (конвенція) ся подписало между Русіѣж и Руманіѣж.

Віена, 25 Май. — *Политише Коре-спонденцъ* пріема отъ Букурещъ слѣдующж-тъ депешж:

Г-да Братіано, прѣдѣдатель-тъ на Свѣтъ-тъ, и Когаличано, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, които ще отидѣтъ въ Берлинъ, щѣли да прѣдставятъ на Конгресъ-тъ съгласително-то писмо на 1877 между Русіѣж и Руманіѣж заедно съ единъ мемоаръ, който да пзясни опасности-тъ които заплашѣватъ Руманіѣж въ случай че на Русіѣж ся позволи да има единъ прямж граници съ Българіѣж.

Ню-Йоркъ, 25 Май. — Вѣстници-тъ извѣстѣватъ че Руссія порѣчала 25 корабы въ Америкж.

Віена, 25 Май. — Руссія оставя Австріѣж да рѣши въпросъ-тъ за Чернагорж и за граници-тъ ѣ.

Една международна Банка съставила единъ комитетъ отъ притѣжатели на Турскы фондове и акціи на желѣзници, и призовава всички-тъ участипцы да сдѣйствуватъ за запазваніе-то на общы-тъ интересы.

Относително за Конгресъ-тъ общо-то

мнѣніе тука е че той ще има за цѣль да прѣгледа сжществующы-тъ Договори да гы съгласи съ Св. Стефанскы-тъ той ще ся труди да отдалечи Русскы-тъ отъ проливы-тъ и отъ Балканъ-тъ; Австрія ще настои за оттегляніе-то на Черногорцы-тъ отъ Антивари.

Лондонъ, 26 Май. — По желаніе-то на Германіѣж вторѣжаванія-та ся сирѣхж.

С. Петербургъ, 26 Май. — Днесъ прѣстигнѣж въ града ни Шакиръ паша, Турскы-тъ Посланикъ, и Конть Шуваловъ.

Букурещъ, 26 Май. — Г-нъ Братіано прѣдѣдатель-тъ на Свѣтъ-тъ, казалъ въ Камарж-тъ така:

"Руманія не е пріела още призовъ за Конгресъ-тъ, но наше-то намѣреніе да искамы щото никакво рѣшеніе да ся става за насъ безъ да бждемъ чуени. Азъ не разбирамъ, казалъ той, какъ Европа ще може да ни паложки размѣненіе-то на Бесарабіѣ съ Добруджж; азъ тѣжж неправда стане, наши-тъ права си останѣтъ неприкосновенны."

Парижъ, 26 Май. — Въ Камарж-тъ на Прѣдставители-тъ, Г-нъ Водингтонъ Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, казалъ така:

"Франція вынѣжы е дѣйствувала ползж на миръ-тъ. Тя не е забравляла че е подписала договори-тъ на 1856 и 1871. Тя е пріела Конгресъ-тъ съ уваженіе че въпроси-тъ за Свѣтъ-тъ мѣста, Египетъ и за Ливанъ ще ся исклучѣтъ отъ размѣшенія-та му. Поддържаніе-то на миръ-тъ е почти вѣрно. Франція отиде на Конгресъ-тъ съ единичко-то желаніе за миръ и за неутралность. Надѣвамъ ся че въ него ще си напомнятъ има и други Христіани освѣнъ Българи-тъ въ Балканскы-тъ Полуостровъ."

Атина, 26 Май. — Г-нъ Делі-Ян Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, прѣдъутрѣ за Парижъ, отдѣто ще отиде въ Берлинъ, за да прѣсѣтѣствува, съ Г-нъ Рангабе, Гръцкы-тъ Министръ въ Берлинъ, при отваряніе-то на Конгресъ-тъ.

Г-нъ Браила, Гръцкы-тъ Посланикъ въ С. Петербургъ, ще трѣгне утрѣ да отиде на службж-тъ си.

Лондонъ, 27 Май. — *Таймсъ* казва въ споразумѣніе-то между Англіѣж и Русіѣж было по-пълно отколкото той го мѣсѣлъ. Той прибавя че Франція и Англія сж съгласны да дѣйствуватъ по същы-тъ начала въ Конгресъ-тъ.

Лондонъ, 27 Май. — *Обзрѣвръ* каже че Князь Бисмаркъ призовавъ Силы да зематъ мѣрки противъ Соціализмъ-тъ и да дадѣтъ на прѣдставители-тъ си на Конгресъ-тъ наставленія за това.

Віена, 27 Май. — Увѣрѣватъ че Австрія не е противна щото и Гръція да прѣдставѣва въ Конгресъ-тъ.

Берлинъ, 27 Май. — Г-нъ Братіано Когаличано ся очакѣватъ въ втори-тъ града ни.

Лондонъ, 27 Май. — *Морнингъ Постъ* казва че Батумъ ще стане свободно пристанище подъ порѣчителство-то на Силы-тъ Силы.

С. Петербургъ, 29 Май. — Напоследѣкъ единъ царскы указъ заповѣдѣва ся събере нова войска отъ 218,000 дѣла.

Берлинъ, 30 Май. — Сюзный-тъ Свѣтъ, въ днешно-то си засѣданіе, едгласно одобри распушаніе-то на Парламента.

Издава ся отъ Американско-то Евангелистическо Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Хаусъ.

Въ Печатницж-тъ на А. Х. Бодмѣста.